

med hæder, da lovforslaget blev forelagt, men det har man altså glemt denne gang. Det kan vi leve med; vores støtte bliver ikke mindre helhjertet af den grund.

Jeg har dog et par småting, jeg skal gøre opmærksom på.

Der er et mindretal i Hummelroseudvalget – og det er ikke et helt ligegyldigt mindretal; det består af Friluftsrådet, Danmarks Naturfredningsforening, Forbrugerrådet, De Danske Landboforeninger, De Danske Familielandbrug – der gør opmærksom på, at der er noget skævt i, at kommissarius er afhængig af ministeren. Stillingen som kommissarius er jo en advancementsstilling inden for Trafikministeriets område, og det er ikke, fordi vi mener, at hverken den nuværende eller tidligere trafikministre har misbrugt deres eventuelle instruktionsbeføjelse, altså dette forhold, at denne embedsmand er ansat af Trafikministeriet, men det ville nok være heldigt, hvis den pågældende blev uafhængig af ministeriet. Det tror jeg ville være betryggende og ganske normalt og hensigtsmæssigt.

De Danske Landboforeninger foreslår, at vejlovens § 69, stk. 2, bliver præciseret, så der altid bliver betalt erstatning, når en ejendom får driftsmæssige gener. Dette forslag virker umiddelbart rimeligt, og det vil vi også gerne have behandlet.

Så er der en vigtig ting: Det er således, at det kun er ejeren af et areal, der er pålagt byggeplaner, der kan begære overtagelse af ejendommen før den givne årsfrist. Problemet består i, at mange byggeprojekter på landet slet ikke kræver byggeplaner, f.eks. hvis en vej udvides gennem en landzone.

Ministeren skriver i sin skriftlige fremsættelse, at der i bemærkningerne er givet tilsagn om, at der i alle fremtidige projekteringslove vedrørende nye hovedlandeveje vil blive fastsat lignende bestemmelser om forlods overtagelse af ejendomme, der – uden at der er pålagt byggeplaner – med stor sandsynlighed vil skulle eksproprieres på et senere tidspunkt som led i gennemførelsen af det pågældende vejanlæg.

Men det er ikke tilfredsstillende, må jeg sige til ministeren, at der lovgives gennem bemærkninger eller gennem en forelæggelsestale. En bestemmelse om, at alle ejere af arealer, der er berørt af projekteringslove, kan begære overtagelse af ejendomme, uanset om der er pålagt byggeplaner eller ej, burde ind i selve loven. Det vil ministeren muligvis allerede i dag kunne

give et positivt tilsagn om, og en konsekvens af et positivt tilsagn ville så også være, at en sådan stramning også indføres som nr. 2 i § 35, hvorefter byggeplaner kan pålægges for en periode af højst 10 år. Det bør være alle projekteringslove, der højst kan pålægges for en periode af 10 år, før forslaget er helt tilfredsstillende.

Så skal jeg som et kuriosum nævne, at en flertalsindstilling fra udvalget, der gik ud på, at der skulle indføres en aldersgrænse på 70 år for formænd og medlemmer af de erstatningsfastsættende kommissioner, ikke er blevet fulgt. Som der står i bemærkningerne, anses der ikke at være behov for en sådan aldersgrænse. Det kan Tingets ældste medlem naturligvis kun fryde sig over, idet det naturligvis må være opgavens art og de pågældendes evne til at udføre opgaven, der er afgørende, og ikke deres fødselsattest.

Vibeke Peschardt (RV):

Jamen jeg vil da gerne sige til hr. Melchior, at i Det Radikale Venstre har vi bestemt ikke glemt, hvem der er ophavsmand til dette lovforslag, som jeg kun skal give nogle meget få bemærkninger med på vejen.

Lovforslaget er for os at se en oplagt forbedring af borgernes retsstilling i relation til de veje, det handler om, nemlig lov om offentlige veje, lov om private fællesveje, lov om fremgangsmåden ved ekspropriation og lov om Banestyrelsen m.v. Jeg vil så godt sige til hr. Melchior, at så vidt jeg kan se, dækker det her jo faktisk det meste af Trafikministeriets område.

Vi er selvfølgelig villige til at se på, hvad der kommer frem i udvalget omkring det her lovforslag, men vi kan i øvrigt give det vores fulde støtte.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Kvitterer med tak for fru Peschardts tale her.

Nu læste hun den lange lovtitel op, og det får mig til at indblæse den idé til ministeren og måske til nogle af hendes kolleger, at der er grund til at se på, om ikke vi skulle have én samlet ekspropriationslov. I øjeblikket findes bestemmelser om ekspropriation i en række ministerier. Jeg vil antage, at det ville være til gavn for borgernes forståelse af deres retsstilling og af de regler, der skal følges i sådanne tilfælde, hvis vi fik én fælles ekspropriationslov.